

Een stem voor kinderen

Kort voor oudejaarsdag viel hij in mijn mailbox... De mail met de nominatie voor de Fried van Hoof Award. Een prijs die gaat naar een persoon of organisatie in Nederland of België die zich op uitzonderlijke wijze heeft ingezet voor de mensenrechten. De eerste mail over de nominatie had ik gemist. De stroom mails met noodkreten van ouders en studenten gaat gestaag door en het blijft moeilijk om alle e-mailberichten goed te lezen. Gelukkig kwam er nog een herinneringsmail en las ik dat ik was uitverkoren. Ik was er stil van.

De uitreiking vond plaats op 12 januari jl. En daar ging ik, een week na de mail, op naar Gent, met een krul in mijn staart... In mijn werk krijg ik veel waardering van leerlingen, studenten en ouders. Waardering van instanties is daarentegen schaars. Veelal vinden zij mij maar een lastige activist en zien zij mij liever gaan dan komen. Zo publiekelijk in het zonnetje te worden gezet, ben ik dan ook niet gewend. Daarbij komt dat de Fried van Hoof Award is ingesteld door een Belgisch advocatenkantoor en gerenommeerde juristen maken deel uit van de jury. Juristen die, waar het gaat om mensenrechten, hun sporen al meer dan verdiend hebben. De nominatie voelde dan ook als een eerbetoon van vakgenoten.

In de prachtige stad Gent wachtte mij een warm welkom. Een zaal met meer dan honderd bevlogen mensen en nog drie andere genomineerden die zich, met mij, allen al de winnaar voelden omdat we immers lotgenoten zijn in dezelfde strijd. Zo was daar de nog zo jonge maar zo bijzondere studente Aya Sabi, die deel uitmaakt van een minderheidsgroep en zich door te schrijven een plekje in de wereld wil veroveren: 'Zolang ik zelf niet spreek, zal ik enkel anderen over mij horen spreken...' Ook genomineerd was Pim Fischer, die zich als Nederlandse advocaat inzet voor mensenrechten voor de meest kwetsbaren. Hebben ongedocumenteerde vluchtelingen in ons land recht op 'bed, bad en brood'? Accepteren wij dat in ons land kinderen leven zonder een dak boven hun hoofd? Een juridische strijd voor mensenrechten die hij te vaak moet leveren met de rug tegen de muur.

Het was daar in Gent een ontmoeting tussen gelijkgestemde zielen. En het was dan ook tot ons aller genoegen dat de Award uiteindelijk is toegekend aan KIYO, als erkende Belgische NGO, die zich inzet voor het bewustzijn rond het bestaan voor kinderrechten, ook in ontwikkelingslanden. Kinderen moeten de mogelijkheid hebben en in staat zijn om hun rechten op te eisen. Een stem voor kinderen. En daarmee was ieder het roerend eens. <

Onderwijsjurist **Katinka Slump** geeft in haar columns inzicht in de complexe wet- en regelgeving van het Onderwijsrecht en wat die regels voor gevolgen hebben voor het recht op onderwijs van leerlingen en de rol van ouders daarbij.

“VEELAL VINDEN
INSTANTIES MIJ MAAR EEN
LASTIGE ACTIVIST